

men til en Forandring i saa Henseende, idet jeg ingenlunde er blind for, at denne Bestemmelse, saaledes som den foreligger, let vil kunne have temmelig uhyggelige Følger, naar man paa den ene Side fastholder dette, at der skal være et Forbud imod at modtage Gaver af nogenformigst Art — Penge eller Naturalier — for visse Handlinger og deriblandt for nogle, som kunde synes naturligen at opfordre til at vise en vis Taknemmelighed eller en vis Smødefommen, navnlig da den Handling, som man nu har optaget og bragt ind i Forslaget, mod hvad der i Lovforslaget oprindeligt var givet; nemlig at holde Bigtaler, og dog paa den anden Side har udtalt sig saaledes, at man deraf maatte slutte, at der dog ikke var noget Forbud imod, at der vistest Præsten en saadan Belovelse i Doffer eller Stigt, som var foranlediget netop ved hans Optraeden ved saadanne Leiligheder, naar den ikke just fremtraadte som ligefrem Betaling. Jeg vilde som sagt have ønsket, at man var kommen ind paa en Forandring i saa Henseende, men Bestemmelsen udgjør jo et Led af den hele Række af Bestemmelser, som danner Mindretallets Forslag, og jeg maa tilstaa, at jeg ikke vilde kunne forsvare af Hensyn til mulig uheldige Følger af denne Bestemmelse at modsætte mig Mindretallets Forslag. Resultatet heraf er altsaa, at jeg nu kan erklære, hvad jeg ingenlunde kunde erklære ved 2den Behandling, at jeg vil modtage og slutte mig til et Forslag, der i sin Helhed er affattet saaledes som det, Mindretallet har foreslaaet. Nu er der jo hertil kommet nogle Underændringsforslag af et Par Medlemmer af Mindretallet. Jeg kan nu ganske vist i Almindelighed, hvad der heller ikke vil være overraskende, strax om disse Forslag sige, at de ere mig meget lidet tiltalende; og jeg kunde sige til, at, naar jeg lægger sammen, hvad jeg nu har hørt fra ærede Medlemmer, der have haft Ordet, fra den modsatte Side af den, jeg stiller mig paa, kunde jeg næsten komme til at beklage de to stakkels Forslagsstillere; thi de kunne egentlig

ikke siges at være komne ret heldig an med deres Forslag, naaget Meningen hermed jo virkelig synes at være en saadan, at de kunde have været berettigede til at vente sig en noget anden Modtagelse — jeg tror ikke fra min Side; thi som sagt dette, at de i Virkeligheden komme stærkt i Uoverensstemmelse med, hvad jeg havde udtalt ved Sagens 2den Behandling, maatte jo vides; men jeg maa dog sige, at jeg overraskedes meget ved, at de fra Flertallets Side og fra deres Side, der stærkest førte Ordet for dette, bleve modtagne, som de bleve. Den ærede Ordfører udtalte næsten med en vis Bitterhed, i alt Fald med en vis stærkt fremtrædende Front, en Uvillie over, at disse to Medlemmer have villet indlade sig paa at bygge en Bro og en magelig Bro, hvorover man kunde spadse, som han kaldte det, fra Mindretallet til Flertallet, og det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds udtalte sig endnu kraftigere og djærvere ved at sige til Mindretallet: Tak skulle I have, dermed ville vi ikke lade os affpise. Dette forekommer mig at være en ganske besynderlig Uttring ved en Anledning, som jo ikke er noget Nyt for os her i Thinget, men som jo synes at maatte siges at være meget almindelig, nemlig den, at man ved en vigtig Sag, som meget længe har staaet paa, og med Hensyn til hvilken det er givet, at den ellers vil gaa istaa, gjør Forsøg paa, om det ikke skulde være muligt gennem Vempelse og Smødefommen at slutte den sammen, der have forskellige Meninger. Hvor ofte har jeg ikke hørt den ærede Ordfører med hans Dugtighed og Klarhed udtale sig for, at det var dette, man burde gjøre, gjøre Forsøg derpaa til det Yderste, selv om der var meget ringe Udsigt til at naa noget Resultat. At han nu skulde se saa uvenlig paa dette Forsøg fra de to ærede Medlemmers Side, var mig virkelig overraskende; thi det Flertal, der havde samlet sig ved 2den Behandling om det Forslag, der nu foreligger, var dog ikke saa overvældende stort, at man jo kunde tænke sig Møjligheden af, at det ved Hjælp af nogle